Вони кричать: за нами право,
Вони кленуть: ти бунтівник.
Ти стяг війни підніс кривавий,
На брата брата ти подвиг!

А ви, ви, консули,— безвинні?..
Чи ж то не ваших вчинків плід?..
Здається, й брукове каміння
Кричить про ваш нестерпний гніт!

Ви радите: права народу,-
Підтримуй мир, за спокій стій,-
Коли у вас Мілон і Клодій
На вулицях заводять бій.

Ви мовите, що я зухвало
Сенатові перечу й вам,-
Самі віддавши на поталу
Весь Рим Помпеєвим списам.

Коли б ще на труну законів
Побідний склали ви трофей,
А то клейноди легіонів
Парфянських веселять дітей!

Ереб давно вас жде-голосить,
Розвійтеся ж, як марний сон!..
Я кинув жереб свій і — досить
Сміліш, мій коню, в Рубікон!